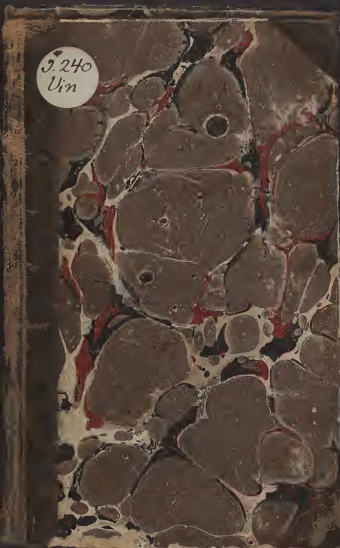
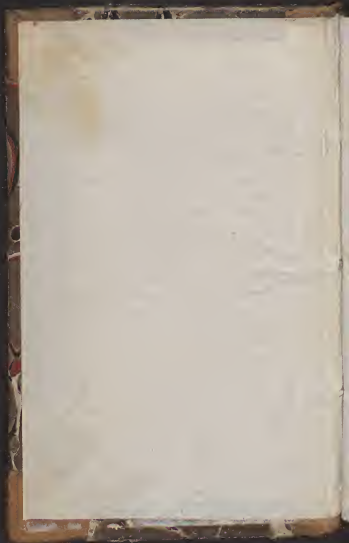
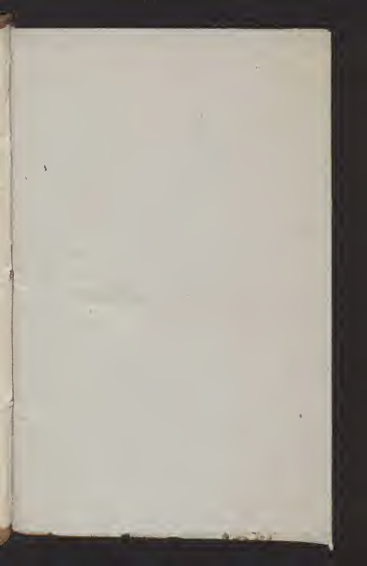

J. 240
Vin

240

Win

Ern Lüttell
Sermon um Helvíti/og
Kualer þeirra Fordæmdu/sam
an skripadur í Þysku.

Alf M. Erasmio Binter

Utlagdur á Íslendsku af
N. Þorlaxe Skwla syne.

Dvor sæte Jesu Christ/er ein Ma
dur oss fæddest/Miðf oss við
Nelunies Þinnu.

Prentad in Hoolum
í Nialtra dal.

Alno. 1641.

alio
ind
qac
unq
qig
un
un
un
na
un
d n
an
o
ol
lv
a
iad
ool
aio
un
un
bo
lv
su
r
o

Texten i Openberingar Boken.
21. Cap.

Des sa vppa Steolmun
sat/sagde. Sia/Eg em
A og D/Vpphaf og Midur
lag. Eg vil þristum gjeþa
af Brunni Lyganda Vatzi
þyrer ecke. Huor ed r þer vii
ur/ sa mun eignast allt þad/
og eg mun hans Gud vera./
og hū mū min Sorur vera.
En þeim Detazallu/eg Be
ntruudu / eg Guivinderu/

eg Mañdrápurum/ og Sa
urlýpismósum/ og Tóprurū
og Skwrgodadrífurum/ eg
ellum Liugurum/ þeirra bl
utdeilld mun vera í þui Dy
fenu sem med Elde og Br
efniusteine legar/ huort að er
sa añar Daudi.

Þo að allra handa Illska z Dgud
legleifke/ Syndir z Lestir/ sicut nu a
þessum hæstasamlegu Dögum/ allvög
dast ordnar so eigingnar/ z í so ster
ka og langitæda Beniu komnar/ að o
vænlegt meige synast að su illa venia
kunne hiedan af med nokkre Amínin
gu edur viduorum að verða leidriett/
pa

Þa samt og aður ber þó oss sem þd
rum eigum að kenna Guds Gætu / og
Sæluhlaspænnar Beg / eðke þar fyr
rer að þrenfast nie af láta / að standa
a mote Neimfins hreckuðsum Athof
num / Syndum & Illuwerkum / med
þorpuð amíðingum og Guds Reide
þootunum / sem hñ þefur láted í sjñnu
blessada Orde iðrunarlausum framset
ta / og a alla vegu við að leita ef vier
feingium nockrum snued aptur til riet
trar iðrunar & þfer þootar a sjñnu mis
verkum / So að vier eðke med þogn
vörre giörum oss seka í añara Syndu
nie í þeirra fordæmingu / og láatum ei
þurfa að kenna Bloods þrra iðrunar
lausu af vörre hende / heldur látu þa
þalsa þera sjña fordæming / sem voru
heilfusamlegum viduðrunum ei vilta
hlýða. Og í þre meiningu þef eg sam
añserið að þñañ litla Sermon um þef

væte/og eilífur Kvaler/ ef þú mætte
ad nokkrer af þm sem vggalaust dryia
allskins Synir / mætte af kúða og
Dgn fyrir þeim epterkomande eilífu
Helvissu kúðum athuga betur Næð
sitt/ láta af illu z leita síer Næðar nu
a meðan þú ert ad fæst. En þetta
ad setja fram fyrir Zdranarlousa og
Vggalausa með/ minning eilífra kúa
la z fyrerdæmingar/ Þa gíore eg ept
er dæme bæðe herrans Christi z hús
heilögu Þostula/ hvarier þier mæ ha
fa oognad þinum Zdranarlausu/ þeg
ar onguar adrat Amínungar þafa vil
iad þrýfa/ hvar þm alluða mæ lesa
i Xitninqu þess nna Testamentisins
So telur þú N. Jóhannes vpp i þeim
Terta Openberingar bookar síar/ þ
þier fyrir framan stendur / sic deilis
atta slags Stoorglæpa með/ sem þier
þase vást ad vænta Helvissra Kvala

et an

ein
et
ba
lega
nge
jdu
rma
i E
ned
ie,
doo
sam
E
e f
Pr
Jo
irei
da:
þessa
ra
vere
Jo
3.
fne
i vil
And

utan þeir giore Þorum.

Þeir fyrstu eru þeir Ottasfullu / þ
eru þeir sm af Otta vid Meñena fal
la opt z ofialldan fra Trwñe / z afnei
ta Guds riectre þeckingu / af þui þeir
vilja ei missa Þeralldegt Sælgiæte /
Gotz z Þirdingar.

Þar næst nefner hñ Bantrwada /
sem añadhuort allðret taka vid riect
re Trw a Christu / edur orucenta sier
Guds Nædar med Cain / epter þ þeir
hafa syndgæd.

Þ þridia mæta setur Johanes þa
Sufuirdelegu / þ eru þeir sem ecke ad
eins lifa illa / heldur þar ofana dñrf
ast ad tala Spotts z hændungar Þro
a mote Gude lifanda / z giora gns ad
hans heilsgum Þiduorumum z Noo
unum / so sem S. Petur hermer neet
ur þeirra Gudloftunar ord i 2. Þist.
2. Cap.

Niner fiordu eru Mañdræparar,
Niner fimfu Saurháfismenn,
Niner stöttu Töfrarar edur Galld
ramenn.

Niner síöundu Niagudadræparar.

Niner Áttundu Liugarar.

Allra þessara verdlaun og hlustskipte
seiger Þostuleñ Johañes að verða mu
ne í þui Brennesteins Dákenu / sem
veillur af Helinskum Elde.

Nu þó að mörgum þífe jndællt að for
skulda. Heluñte með gjörðum sínum/
eñ onguum þífer gaman að herra tal
að z kienñ vin þær. Heluñte kualet og
Þlaugur / þa skal þeim til viduörunar
sem stjku vilja taka / eñ minne eigin
Samuñte til afföðunar vnderuñsa
í Jesu Mafne þeim hinum einföldu
þetta sem epter filger.

I Þyrst huad Heluñte sic / huar þ sic
og huad Gude mune hafa geinged til
ad til

ad tilbwa so ognarlegann Kvalanna
Stad.

2. Þodru læe huad grimmlegar beiskar
z bittar ad Kvaler þeirra Fordæmdu
mune vera/Item/nær þær mune fyrst
byriast/z huad leinge þær mune vara
z hfer standa. Gud giese þetta mætte
so skilianlega fram settast/z sáðan af
ollum oss; Miðe festast/ad vier lærú
híer af ad steipa oss ecke; þær obærele
gu Þýslanā Kvaler/med Syndum og
Fordanarleyse voru/helldur hiartanle
ga ad bidia þa sýdustu Bæn; Gader
vor/ad DRD Ettiñ frelse oss fra þui
enu;lla. Einkum fra þeirre illu Ólu
cku/ad hrapa; þær eilífú Kvalanā
Eymder/med Dioskunum/Gud Bæn
heyre oss þar vm; Jesu Nafne/ Am.
Amen.

Fyrst er þar alls cingen efe at ad In
ka so sem Gud hāñ hefur tilreidi

Numneſka viſtarveru/ handa ſinnu Vi
völdum z Gudhræddum Mönnum/ ſo
hefur haſi z laka tilreidt z ſprærþwed
Nelunſte handa þeim Dgudlegu z D
ranarlaufu. Vm þta ætte huor Chr
iſteſi Mañeſkia ſo aluarlega od þeim
kia/ad heñe ſprntest þad allðre/ z he
ñe være ſljkt alltið i ferſku miñe/ Þui
ſo ſeiger ſa gode Lærefader Chriſtoſt
omus/ Ef vier villdū ævallt hura vñ
Nelunſte / þa mundum vier þeſſ iñdur
koma i Nelunſte. Lætiū off þui iafnañ
vera ſyrer Hugsþots augum Dgn Nel
uiſkra kuala. Lætiū off opt z ofialld
an tala vñ ofþod þeſſarar Þlargu/ s
Fordæmder hliota vnder ad dwsa/can
aſſeats z ad eilæfu/ ſo mun ſu kitalande
Lyſt Gyndareſar þar vid dodna z de
þa/cins ælſka z vier ſiæum af beiftle
ika Gallſins / þa añadhuort kviſna
ecke Madkarnet/edur þo þeir ſieu æd
ur kviſn

ur kúfnader þa denia þeir wtaf þar
sem Galltenu er yfer dreyft. Eins lif
ka varnar beiskleife þuillækrar vimpri
nkingar vid okonnum Girndum/enn
deider z dempar hinar sem ædur fyrre
eru komnar/z kúfnadar. Þad stiedz
alldreisciger ædurnefndur Chrysosto
mus Lærefader/ad Madur munde so
liettelega flasa til ad birta af Gu
ds Bodordum z giota hid vonda / ef
hafi ædur fyrre virte fyrer sier riettele
ga þær obærelegu Melunstu þissler sm
þeim eru fyrerbwnar sem Gude eru
ohlndner z illa brenna.

Nesdu þr Men sem lifdu a þre fyr
stu Neimsins olldu kuded fyrer þui
hrædelega hefndar Floode sem sjðan
æfter kom/z þeir hefdu aluarlega sett
sær fyrer siñe/huad vægdarlausst þad
Guds straff munde Neimenum eyda/
þa mundu þeir vissulega hafa snwest
til

fyrer Daudanum / þa hier skal vid skil
ia / heildur kunders Mañskiepnast mik
lu meir fyrer Neliuste / z þui huad af
siet mune verda epter Daudan. Þui
hun hugsar ad Neliuste mune vera su
Dyblissa / huonia ad aller Guds Sk
uldumantur munu jñ fastader verda /
þeir sem ecke hafa hier i Meime feing
ed sin Skuldareifning kuittan.

Samuiska Mañsins kyniar þ vel z
formerker af sialfre sier / ad sa Netti
uassaste Domare mune einhuorn tjina
cudurgiallda og bitala bæde þeim sem
vel z illa hafa sier hagad / Za / ad hñ
mune med eiljfre Sælu endurgiallda
fyrer goodgiorder z hlydne sinna friv
pienara / z þar a moot med eiljfu str
affe hefna a þuerbrotnum foroceturū
sins Blessada vilia.

Og þeinker þui epter mañlegu Skiln
inge / ad eitthuori vjst og tafmarkad

plæss

Platz hliote það ad vera/ þar sem þr
fordæmdu skulu eptir Lífed vera til
samans z lifda sjnar Kvaler/ það Eum
ne ecke hvoerge ad vera/ z þui hliote þ
ad vera einhuorftadar.

Um þessa Kvalastade hafa þeir
Heidnu margt vndurfurdulegt skrifad
z diktad/ sumer af þeim hafa so talad
z skrifad um Bist z veru. i Neluſte/
ad þar være ecke ad eum værelegt ad
vera/ heildur z lifka lystelegt/ Sid sa
ma predik Diofullen en nu opt þe
frurum z Seidmönnum/ sem sig giefu
honum vildungis a valli med giordun
Gattnala/ hann losar þm ad þa sku
le eckert vppa saka/ þeir skule hafa no
gu goda Daga/ z noga Begjend hia
siet i Neluſte. Hvar forer marger af
þeim ganga alldeilis Jdranarlausz z
sem glader til sjns Alfokustadar/ þa
þeir eru brender fyrer sinn Fordædu
skap

skap / af þui þeir trúa þessum Drott-
ulsins vintolum / huortar þeim munu
þa ed fyrsta reynast nogu hælur z su-
iðular / þegar þeir eru þar komner i o-
bærelega Kualafia ströðu / z i hans
Klær z Kierkar. En N. Rinnig vo-
ttar huortueggja þetta / bæde ad Nel-
unste sie vissalega til / z þar næst einn
en ad þar i þeim sama stad gange al-
st oognarlega / hormulega / z oljdan-
lega til.

Þesse Gloosa Nelunste / merker i vo-
ru Mæle so mjúked sem Daude straff
þui Nel er so mjúked sem Daude / enn
Biste er straff / A Eðressu heiter þ
Scheol / z þáðer soddan eina Gynfiu z
alldreir verður föllt. Nu klemur þesse
sama Gloosa alluðda fram / bæde i ga-
mla z nýia Testamentenu / I Boof
en Deuteronomi 32. Cap. stendur so
skrifad. Þar er vpptendradur Eldur

i mite

í minne Reide sa ed Breña mun allt til
þess nedsta Heluſtis. Í 16 Dauid's
Pſalme/ lesum vier þesse Ord/ þu mu
nt ecke skilia minna Sæl epter í Heluſ
te. Ítem / í 18 Pſaline/ Bond Heluſ
tis haſa umkrúngr mig. Í þeim 139
Pſalmi. Minniſt Dauid bædi Minna
rúſtis og Heluſtis/ Þar hñ ſo ſeiger.
Þo eg ſæri vpp til Minna / þa ertu
þar/ Þo eg bigge miet ſæng í Heluſte
þa ertu og liſta þar. Nica Spemman
enum Eſaia ſtendur ſo í 5 Cap. Þar
hñ talar um þa hinu ofdræckuſomu.
Bei þeim ſem ſuenna morguns vppſta
nda til ad kveppaſt vid ad drecka/ z ſit
ia allt fram a Noſt/ ſo þeim hitne af
Bænenu/ Og haſa Mörpur/ Gætur z
Bumbur z Þjupur í ſjnum geſtabodu
en giceta ei ad Verfum DRD Tims
þar fyrer hlytur mytt foolk ad oforſin
iu herleitt ad vera/ og þess vilddarmen

Sungur

Nungur ad pola/og þess alþjodu mwg
ur Posta ad lifda/ þar fyrer þefur Nel
uñtid Vndiñe vñtt i sundur fleiged/ z
gininu vpploked/ can alls manta/ so ad
ndurfare bæde þeirra villdisimeñ/ og
alþjodumwgur/ bæde þrra himu Ríktu
og gladuæru.

Morg oñur hrædeleg Mofn þefur
Nelufte i Ritninguñe. Niam Zachari
am Spamañic i 9. Cap. Refnest þad
þ Dífte i huorru ad eckert Batn er.
I odru sendebriefe til Tefsal. 1. C.
Kall" Postuleñ þ eilúfa Tortýningu/ i
87. Dauid's Píalme Myrkurland.
Chrift: stalfur kallat þ hia Matth.
I 22 Nin yfku Myrkur. Þadañ ha
fa þetr Grífku dreigid þad nafn er þr
falla þad Ades/ þad er vppa Norrænu
Eioflaus ftadur. Nelufte heiter og lif
ka vppa Grífka Tungu Tartarus/ þ
þíðer so mñt ed/ sem færlæg emian/ z

B

Tañe

Tañagnystan. I Openberingarbo
keðe 21 Cap. Kallast Meluðse þad
Dyked sem vellur med Vike z Brene
stein. Quoria Rafngypt Johanes
hefur wdreiged af Ordum Spamañ
sins Esaie 30 Cap. þar so stendur/
Grofen er þegar reidubwen/diwp og
noogu vñd/so er z su Byggingen þar
jñe/Elldur z noogur Breñeindur/sa
Andarblasturen DND Tins mun
vpptendra þ lñka sem adra Breñeste
ins afras. Eðe er olñkt ad DND
Tina mune hafa viliad syna nock
ra jmyndan þess Meluðska Badsins
fordum/þa hañ liet rygna af Nimmũ
ofan Elld z Breñestein/yfer Stade
na Sodoma z Gomorra/ Gen. 19.
Cap. Christur sialfz Kallar Meluðse
eilñfa Þñnu. Item/ Meluðskañ z ei
lñfañ elld. Þar hñ seigest mune so ta
la til þñna egudlegu a Doms deige.

Dafed

Bæfed fra miet Bøluader i eilífann
Elld / huor ed tilreiddur er Döskennu
og hans Atum. Og eru þeir enu
Lærdur þeirrar meiningar / ad i Meluþte
te mune vera eirn lifkamlæg þrenfan
legur Elldur / i huorinu ad bæde Lifka
mar z Sæler þra Jordæmdu munu
eilíflega stikna og kueliast. So sem
ræda ma af Orðum þess Ríkka mans
sem klagade fyrir Abraham / ad hann
kueldest obærelega a síne Tingu i þin
loga / Luc. 16.

Alf öllu þessu er auðsied / ad vissule
ga þa er Meluþte til / huad ed sama
þeir munu a sínum lifma kuelinande
reyna / sem þui nu ecke vilia añadhuo
re giegnæ edur frua.

En hvar eda i huorre afstöðu / edz
Alfu ad Meluþte mune vera / þ er eng
uum mogulegt ad vita / mæ þui ad N.
Ritning giöter þar engua lifsa grein

a/z Christur hefur þe ecke heildur sialfur i liose laeted fyrir sijnum Postulum z Læresueinum/ þui vardar oss og ei heildur stoort um þad ad vita / vier vilium laeta Gud sialfañ sja þar fyrir/ huar hñ hefur þañ stad Kualañia til reidt / edur mune til reida.

Lærefadereñ Augustinus seiger so / i einum stad/ Eg heild ad eingefi Madur vite / huar eda i huorre Alfusa Kualañia Elldur mune vera. Samt er audskiled ad huorke mune sa Kualañia stadur vera a þeim myia Nimne/ nie a þeirre myiu Jordu / sem Dættin Gud mui til reida a Deige Domfins/ epter þad þesse Nimen og þesse Jord sem vier nu sjaum eru afincad/ z af Elldenum fortærd og eydd/ huar um bæde Postuleñ Petur talar liofle ga i 3 Cap. sjans 2. Pists. Og Spemadureñ Esai. 65. Cap. þuiad þar

stend

stendur so skrifad/ ad Riettlæted munu
þar byggja. Bissulega mun þa Nim
en z su Jord vda alleina Eysteplats/
og Bnumar stadur Guds Btvaldra
Maña. En hiner Ogudlegu z For
dæmdu munu langt i burt þaðafi wt
skofader z i burt skifader verda/ þang
ad/ þar sem þeir munu allðrei síðann
fæ ad síæ neina Guds skiepnu/ þa sm
þeir meige lysting edur skiemtū af ha
fa/ Quorke munu þeir i sínu Kualan
na Fangelse fæ ad síæ Gros nie græ
na Skooga/ huorke Tungl nie Sool
nie neitt af ad þuiljkt/ sem þeim kunnē
til hinar minstu skiemtunar edur jndæ
lis ad verda/ huad síæ ma og formerk
ia a þeim Rísta Manne hia Luc.
16. Cap. Nað þesur ecke so misfed
gott af allre Veröldu z öllu hennar
Eæne ad hñ næe til eins. Vatsdropa
hvar med hñ meige kicla Tungu

Þ iij

þama

sýna.

Samt hefur vered meining z ganta
sumra Christeña Læresedra / ad Nel
uýste munde vera ad affstödu langt af
síðdis fra allre Veröldene / z þo fyrer
nedan Jordena / huors vegna þeir La
tínsku hafá Ekkad Neluýste infernum
þ þáðer a Íslendsku nedre Neima edz
nedre Bygd. Ef huad vin allt þetta
er / þa skulum vier hallda med hinum
N. Chrysostomo / ad oss síe langtum
naudsynlegra ad Eapkösta ad þurfa
ad Eoma alldre i Neluýste / heildur enn
hitt ad grenslast smásmuglega epter /
hvar ad Neluýste mune standa.

Nitt skulu aller vita fyrer vást / ad Nel
uýste er eirn omælanlega oognarlegur
z skilfelegur Sorgar Samastadur i
hvar ed Dioslarnir z aller Fordæmd
er Meñ líða eilífa Þínu z Boluñ.
Ím vissulega þa er sa Kuaiaña stad
ur / leng

ur/langtum ovidværelegre z hrilleleg
re efi nockurs Mañs Niarta kunne
þonkum þar ad ad koma / eda Hug
kot nockurs Mans kune þad fyllele
ga ad grunda. I morgum skodum siæ
um vier ad er so reynt z skuggalegt/
einkum a Fiollum z Fyrnendum/ i di
wpum Dolum/ z myrkuum Gicam og
Gylium/ ad oss liggur vid ad miklast
z ofbioda /og ef vier skygnunst þar ad
edur komum þar nockurneigen nørre/
þa er so sem oss sprette Sueite vndann
hustriu Mære. Quad munde þa vera
ef vi' vissum oss æite þar iñe ad lyfia/
z allre vorre Æfe þar ad slifta/ i Þon
um/ Dgn z kufda /z fæi alldrei þadan
af ad siæ vtan Drauga z Forymur/
wte luckter fra Goolareñar byrtu/ og
þui vnunarsama Dagsins Liofe.

Sumstadar i Londum eru þuillskar
Dyblýssur/ ad þær eru cekte ad eins my
Beij rkuar/

rkuar / þraunguar z illa lyctande / he
 ldur z cirneñ fullar med Nøggorma
 z Citurpøddur / so marger kioosa mið
 lu heildur ad laata Liffed strax / en ad
 koma þar jñ vñ siudar saker. Og ma
 rger deya af Olta og kunnða sem þar
 eiga jñ ad fastast / ædur en þeir verða
 þar laetner. En huad eru þesse Dæ
 me ad reikna hia þui ofbode / sem sta
 nda mñ af þui Heluiffka Kualaña fæ
 ngelse / añad en so sem gaman z Bar
 naspil. Þuiad Dgn Heluiffkra Kua
 la er so yferuættis grima og geyselega
 myskel / ad sialfer Dioflarner skialfa
 z tytra þa þeir þeinkia vñ hana / og
 þeir grenia z hryna wt af ofbode og
 Kunnða þeirra Kuala sem þeir vita sig
 ad eiga fyrer Nondum / so sem merkia
 ma af þui sm skrifad stendr hica Mat
 th. 8. Cap. Þegar Christus wtraf
 Dioflana af þm Diofulooda Man

ne i Gergefena Lande / þa greniudu
Dioflarner vpp og báðu særlega að
Christur villde eðke að þui síne steypa
sler i þ hroðelega Myrkraða Afgr
un / heldur lofa sler að fara i Sugn
en / z hroopudu / seigiande / Quad þof
um vier med þig / Jesus sonur Guds
þess allra hæsta / ertu komeñ að kuel
ia oss fyrir tǫmari?

Hvar þyrir og handa þu
orinn Gud hafe tilbved
Selunge.

En huad Gude hafe geinged til
þess / að tilreida so vognarlegan Sa
masið / z so hroðelegt Þintingar pl
ats / Þar epter þarf eige langt að lei
ta / huor eirn þan auduellega að finna
z skynia / að Gud mune slík þan Kvala
stad þui hafa tilbved / að þan er eirn

B v

riett

Kreitlætur Gud/ huor ecke ad eins la
unar goodu/ þeim sem hñ oftast. z hñ
þiena/ heildur og eirneñ hordum Nef
ndum hinum sem hñ forackta z honu
eru ohlyduger.

Þar fyrer er Meluste med sllum sñ
num Kuolum tilreidt og bved / Fyrst
handa þeim Ohlydnu/ Stolltu/ Dr
ambsonu Drostum / sem tooðu sig i
burtu fra sñnum Gude z Skapara/ z
fra hans hlydne z vndergiefne. Þar
næst z eirneñ handa ogudlegum Mō
ñum / þeim sem i þessu Ljpe meir og
frammar hloda z þiena þeim Melustka
Andskota z adhyllast hañ/ heildur en
Gud sñ Skapara/ z setia sig vñsvoit
ande ap Þriotsky z Þuerwd. a moote
DROTTNE Gude sñnum/og hans
blessudu Bodordum/med' Alfudadrē
un z hiastrw/med afneitingu riettrar
Erwar/ med Vantrauste/ med Gud
löstun

loftun/ med Fiolkinge/ med Forætti
Guds heilogu Orda/ og hans hauer
dugu Sacramenta. Item/ þeim sem
lifa z frænifara i allra handa ödrum
daudlegum Syndum z Loftum/ a mo
te síne Samunsku/ og sketta eckert um
Gud/ fremia okundner z Bggalaust/
allt það illt sem þeim flygur i Mug z
síne/ So sem er/ Ohlydne við Yferbo
darana/ Mánslag/ Natur/ Deilur/
Langræfne/ Dfundsykie/ Dfneptflu/
Laustæte/ Noordoma/ Agyrne/ Ofur
Þiophnad / Balmælgæ / Engar z ann
ad þessu lýkt/ z vilia ecke leidniettaft/
nie sig med neinum hollum Amínung
um leida laata / fra söddan sjánum skie
mdar Berfum/ forættia allar Bidda
raner/ og heyrta Guds Ord ecke vtan
siet til þyngra Doms/ z Bitnisburd
ar a mote siet a þeim súðasta Deige/
skyla sjánu Gudseyse mæ. mediekningu
þess

þess Næuerduga Sacramentis Guds
Sonar Mollis og Bloods / til huors
þr Idranarlausi ganga/ ætalla Gud
alldrei/tilbidia hann alldrei/þacka hann
alldrei fyrer hans morgu z miklu Vel
giörninga. Nanda öllum þessum og
öðrum þvilisum Gudleysingium/ og
Foröcktorum síns Skapara / þa er
Neluste tilbæd. So sem Postuleñ
Þeall þar um talar i 2. Tessal. 1. **G**
ODS Tinn Jesus mun openberast
af Himme/ medur Einglum síns Kr
aptar/ z med Eldsins Loga hepnð ad
giefa/ yfer þa sem ecke þeckia Gud/ z
yfer þa sem ecke eru hlyduger Evan
gelio vors **GODS** Tins Jesu Chr
isti/ huorier Þiñ munu lifa/ æfenle
ga fordiorfun fra Auglite **GODS**
Tins / z fra hans dyrdlegre Magt.

Þutad en þo Gud straffe z lifa i
þessu lifse Synder og Glæpe Mann

anna

aña/med þui hñ er sa Gud/sem Dgud
legan lifnad. ecke kan ad lata fier po
cknast/ so sem þar seiger i hinum fim
ta Dauids Psalme. Þa straffar han
hier i Heime so sem ein Fader med
mæta/ z hefur alligð þancka Fridar
ens i Siñe/ en ecke kualningareñar/
þui þad er Bilie hñs ad vier snwüst/
giorum yferboot z laatum af Synden
ne/huorn siñ Bilia /hñ lætur i liose
fyrer Muñ Spæmanisins Ezechiel
is 10. Cap.

En þegar slætum Guds Fodurleg
um Nædar Bilia er ecke giegnt / og
Meñ fara mootprodanlega æfrañ/
i sñnum Syndum z Fdranarleysi/og
denia so wlas om sñder/can riettelegs
Fdrunar Angurs/can Erwar a En
durlausnarañ Jesum/z can leidriettin
gar sñns illa Framferdis / þa hafa
þeir enu somu fier alldeilis ongrar

Næðar ad vænta/ heildur vill DRD
Eið laata eitt eilíft Næðarstraff
þer þa ganga/og það skal skie i Hel
væste/hvar ed fyrst z fremst líða Dio
skarner/ þar næst aller ogudleger Meñ
eiláfa Kuol :og Þánu. Vm Diofla
na vottar S. Petur hóflega. z Þist.
z Cap. Gud þyrinde ecke Einglunū
sem ad syndgudu/heildur wtraf hann
þa /það þeir yrde þar halldner til Do
omsins. Og hiñ M. Johaāes i Op
enberingar bookeñe 22. C. seiger ad
Dioflenum hafe kastad vered i Þytt
Eldfins z Breñesteinsins. En vm
þa Fordæmdu Meñ skendur Elærlega
i þessum Texta sem hier fyrer fram
an skrifadur skendur. Apoc. 21 Cap.
Ad þeir ofhræddu/ þeir Druinludu/
Bantruudu/ Sutuirdelegu/ Mañdr
aparar/ Noorumarmeñ/ Lofrarar/z
Afgudadyrkendur minni sitt Mútskip
ce taka

te taka i Pyttenum / sem vellur med
Eld og Brennstein/hvar vid ad mer
kelega hlioda S. Pals Ord Ephē
se. 5. Gal. 5. 1. Cor. 6. þar ed hafi
giorer eit langt suari Registur / vpp
teliande þar i antianslags verk Nold
sins / sem þeir enu sonnu fremie er til
Heluistes fara z fordæmder verda / so
seigiande. Openber ein Verk Nold
sins / so sem ad er / Noordomur / Saur
liffe / Dhreinfærdugleike / Drukt / Ma
gadadyrkan / Fiolklinge / Fiandstapz /
Dfund / Agg / Reide / Prætnes / Tuidr
ægne / Floek adraattur / Natur / Mann
draap / Dfaat / Dfdryckia / Agyrnd / og
añad þuivm lifet. Quar vm eg hefe
aðdur sagt ydur / z seige en nu / eins z
aðdur / ad þeir sem þu lifet giora / skulu
eck erfa Guds Rike / Þar fyrer þeir
men sem lifdu til i Neimennum a þeim
timum fyrer Noaflood / z voru foolg

ne

eñ/otameñ /z ovidradanleg Bjiljfes
Börn/z þar ofan ær spottudu siñ
runarpredikara Noa/ munu ecke kom
ast i Ninnarjke a'efsta Deige / veg
na siña Glæpa/hældur þa mun þeim
vijsad verda til Heluistes epter þeim
wiskurde S. Pæls z Johannis Post
ula sem vier fyrer skinnar caminunsk.
Eins mun og so ganga þeim i Sodo
ma z Gomorra. Alsam þeim hiælig
giande Kongarjkeim/huorra hegðā
i enguu var bette eñ hiña a Noaflo
ds tjimanum.

Nu spæer z fyrerfeiger stalfur Sa
alcißs munurcñ Jesus Christus hia
Matth. 24. C. ad allt eins mune ga
nga til fyrer endingu Veralldareñar
huor ed nu er i adgange þi Dyrönū/
so sem þad gieck til a Noa Dögum/z
ad Meñ mune i eins Sodomiskum Ei
fnade liggia/ med allskyns heimugle
gian

gum z openberlegum Lofum/ Syndu
z Sinuirdingum/ æn allrar Blygdun
ar/so sem z liost ma nu sica ad til gein
gut (Gud naðe) hvar wtaf ecke er an
ad liosara ad sica og ælyckia en þ ad
mestur partur þeirra sm nu lifa a þss
um Numu Syndar tgmum mune. hl
wota ad heyra þa hrædelegu ælyckiu
ad þeim sic skipad i burt fra Guds so
nar Auglite i eilqfar Heluqis Qual
er. Samt sem ædur gicfa þau gøldu
z af Dioflenum forblindudu Beral
darenar Born vnguan gaum ad slqk
um hrædelegum Salar hæska/ eins
z þar være eingeni hæske a ferdum/ed
ut so sem gaman sic ad/ z skiemtan ad
brædast z smellast i þeim Heluqsta
Qualana Elde eilqflega. Yfer þessu
hæska samilega Blindleika klagar. Læ
refadereu Augustinus seigiande/ þad
er eirn furdulegur hlutur ad þar sem

Mañskiepnañ kúðder vid ad vera seru
i Fangelse/edur Myrkuastofu / edur
líða litla Kessing um skundarsaker/
ad hun skal þa ekki kúðda vid ad bren
na i Helušte vendanlega.

So ætte nu eirn z sterhuor ad taka
sterkañ vara a sialfum sier / z vanda
hid allra besta Þid sijn z giorder/ og
haga øllu Lijferne sijn u epter Guds
Bilia z hans M. Þodorda reglu/og
miñast þeirra Þrda hins vása Spr
achs þar hñ randleggur/ad vier skulū
hafa æinþ i miñe vort hid síðasta/ þ
er Daudañ z þañ síðasta Dom Dñ
D I Sins/þa munde huor um sig þss
heldur fordast ad syndga/ z kúppast
vid ad meiga verða funden i tolu Þd
rande Maña sem vissulega munu lof
sins erfa Minnestka Gælu.

Þg ofkade giarna/ med hinum hei
laga Gregorio Lærefødur/ad Gud gi
æbe

æfe eingenn Mañeskia yrde fortropud/
En þui verr/su Dst vill ecke gilda/
med þui Berolld z; heñar Born vilia
alldrei giora sier nein hættaskipte/ z
Christur seiger sialfur hia Matth.
7. Cap. Ad þeir sieu fær sem a þm
Beigeturum gange er liggz til Læssins
En hiañ sie Noopureñ langtum sial
meñare / sem gange a Beige glotun
areñar/sialf orden Christu hlioda so.
Þad Ported er viðt/ z sa Begur er br
eidur/sem leider til Glotunareñar/og
þeir eru marger sem þar a ganga/
Og þ Port er þraugt z sa vegz mior
sem til Læssins liggur/z þeir eru
fær sem hañ sñ a.

C d

Mañar

Annar Partur
þessa Sermons.

WEd þu ad þ er omotmælanle
ga beuðsæd/ ad Melunþe sie til
Defalaust/ Og ad sa Kiettlæte
Gud hafe þ tilbwed Diöflunum/ z D
milldum Mönnum til hefndar þ þeir
ra Ohlydne z Puerwd/ so vilium vier
nu hugleida framveigis/ huad grimm
legar Kvaler þar mune vera/ z huad
leinge þær mune vara og yfer standa.

Fyrst skulum vier hallda z trúa þ
fyrer vissan san/ ad lifka sem þeir Bt
voldu eru i eirne Blessadre Sælu/ i
Ninnaræke/ til huortar þeir mæ oseig
anlegum Fognude sinna bæde a Sæl
um og Lækomum/ So munu z so þar
a mote þeir Gordaemdu wt taka stríð
Kualanna gíolld/ bæde a Sælum sin
um. og

um z Liffomum. Nuad ad vel ma me
rkia af Orda tilteki Christi hia Ma
tth. 10. Þar hafi seiger ad vier skulu
ecke hrædast þa sem einungis kunne
Liffamana ad deyda/ en for Sæluße
eckert grandad / Nældur þa skulum
vier hrædast hafi sem bæde gietur ka
stad Liffomum z Sælum i Neluße.
NArgfiolde þeirra Kvala sem i
Neluße mænu verda ad eilæfu/hafi
er ofeljanlegur. Þui læka sem eingefi
kafi med Nuga ad hyggia/ en siðr mæ
Ordum ad wiskæra / huad Gud hafe
fyrerbwed siðnum Bæuoldum/so kann
og eingefi þ fullkomlega ad grunda/
huad oomrædelegar siew Kvaler þeir
ra Fordæmdu/ Enn þo sem adur off
til vnderuiffumar/ þa næpner N. Ritn
ing a nafn nockrar af þeim Kuolum
z seiger þar mune verda. Fyrst Sm
æn z Skom. z Guds Reide z Oblæ

da. 3 Misser z firding Guds bljoda
Andlitis. 4 Dgnarleg Diosaflanna
nauist z vngeingne. 5 Sifellit Bael
z vein med Dpe z Tannagnystan.

Fyrsta Kvöl Heluistis

Smann og mynkun / hroop og Bryxl
verdur eilifflega yfer þeim i Hel
uiste / Þuiad allar þær lennelegar Sy
nder / Hreckier og Skamier sem þeir
hafa hier i Ljfe drygt / munu komast
þar vpp vm þa Fordæmdu / z mäu öll
um alkuflar verda / med öllum sönnum
suiurdelegum atviktum / þeim til hroo
ps z skammar sem giort höfdu. En so
sem þeim Fordæmdu mun verda sár
Niartans raun ad openberingu þuist
kra sína huldra z duldra Skiemdar
verka / so munu Diosaflarner þess optar
mínast a þeirra skammar æde / z þess æ
Eafleg

legat jafnað brygla þeim þar um/og
um Nafer nwa. Nier j Heime verda
vo opt hiner orgustu Skalkar/hallðner
wa fyrer ærlega z Gudhrædda Meñ/en
ad þar mun langtum ödruvís ganga til
Die þui þar mun standa skrifad j huors
erre Mans Eñe/allt það hñ hefur drygt
um og adhafst af illu bæde leint og liost.
fer So þar mun ecke ad eins meiga sjar/
a er helldur so s þrenfa a huors eins Ill
ad fuverkum. S. Þæll Postule skrifar
be þar um j 1. Cor. 4. E. DRD E Eñ
mum koma z j lios leida þ sem j Myr
krumum er hused/z rædslog Niartan
na openber giora. Tm skrifar Postu
leñ Judas so j sñnum Pistle/ DRD
E Eñ mun koma med mörkum Þus
undum Neilagra Dom ad hallda um
alla/ og til ad straffa alla þa sem D
gudleger eru/ af øllum Giordum sem
þeir ogudlega drygdu/og af øllu Nor
E iij du

du sem Dgudleger hafa a moote hñ
talad.

I 2. Cor. 5. Cap. standa þesse
Ord. Þier hlíotum aller ad openbe
rast fyrir Domstole Christi/vppa þ
ad hvor eirn þdest þ a sýnum Ljka
ma epter þu sem hñ hefur adhafst/
sic þad gott eda illt. Job seiger i 20.
Cap. sñnar Bockar / ad DRÖT
iñ mune ævija þañ Dmilla/z Þor
dest mune setia sig vpp i moote hñ.
Þa mñu lofsins koma vpp oll Guð/
huleñ Þiofnadur/ z allra handa Sa
urgan z Lofaseme/ Þiolkynge z Þor
dæduskapur / allra handa Misse og
Manslag/ Mfund/ Drott z Þinsat
ur/oll Limsfurad z slægder/allra ha
nda Anstygðar þankar/z allt þad illt
sem hier i Heime hefur huled z duled
nidre leiged. Og ei sñdur þeir Mluter/
sem eingefi lifande Madur hefur vit

ad

ad af ad feigia/ vtañ alleina þss Sami
vñka sem giort hafde/ þa munu þeir
hluter liofer z openberer verða a Ef
sta Dome þ öllum Einglum z Mön
num.

So þa ed forsta Mun ad þm Jd
runarlausa Stælsuðrum z Steinhio
rtunum so hart þreingia/ ad þeir mu
nu ooska ad þeir hefde alldre slíkt no
ckurn tíma giort/ so þeir þyrstu nu
ecke med þuillíkre smann z hneyking/
ad stæða i Augsyn allrar Þeralldar.

Þa Gode Lærefader Augustinus/
seiger i einum stad / ad a efsta Dei
ge munu allar Synder z Dgudleg ve
rk Mañna so sm vakna vpp z verða
lifande/ hlaupa a Næls hinum Sy
nduga z hallda stæ þar/og sjðan i ei
nu Nliode vpp hroopa/ z klaga þa
auma Jdrunarlausa Mañ/z seigia.
Þier erum Þerk þiña Nanda/ a hu

Þrium þu hafder þína mesta vnun z
þocknum i Beroldene / Komdu nu z
gættu med oss fyrer Domeñ / z forsu
ara nu það þu hefur giort / Þuiad þa
mun allir verda þreyfanlegt / það er o
penbert z audsynlegt öllum / það sem
aður hafde leynelegt vered z huled /
z foolged leiged i sierhuors eins Niar
ta / Þaunþum z Giede / z huort sem
hellst þeir Fordæmdu lifa / þa munu
þeir þá sína eitthuort sm þa minne a sý
nar Synder z Glæpe.

Eirn agitektur Exeremeistare ad Na
fne Marcus Marulus seiger / ad allr
Guds Skiepnar munu til samans ve
itast ad þeim Fordæmdu / til ad mæla
ga þa a effta Deige / og allar munu
þær so sem skarper Sakaraberar kref
iast hefndar z straffs yfer þeim / z spi
ñur hñ þssa sñna Meining wt af þri
grein sem þar stendur i Book Spef
inær

rad og dæmt, og velfastad Heimens. Hof
in, 5. Cap. z so hliodar. DRD
E Tíð mun taka Vandlæting sína
til Hærdnefku/ z wibrynia Skiepnu
na til Hæfudar yfer sínum Döim/
hæð mun þæðast Riettsætemu fyrer
Bryniu/ z setia þæð aluarlega Döim
eð a Hæfuded fyrer Hælm/ hæð mun
taka Hæilagleikæð fyrer opferuðanle
gæð Skiolld/ z sína strængu Ræde
mun hæð bryna til Suerds/ z Hæimur
eð mun ganga wt mæ hæð til Stræðs
a moote þeim Hæimæu.

Ut af þessum Döim hins vassa
Salomons/ æliktar ædurnefndur Læ
remeistare ad allar Skiepnur i Hæim
enum mune æsaka þæðllu z Dgudle
gu vegna þæð Ohlyðne z Dþacklæt
is sem þæð hæð synt sínum Gude z
Skapara. Þæðad med þæð ad æckert
fínst þæð af ællum stræpudum Skiepn
um sem Mannenum þæðene æcke til ein
hugrs

huors gods/anadhuort til skatts edz
steimtunar/til Neilnæmis edur Neil
suboofar/til Nußldar z Næginda/edz
z so til Ljffsins Fosturs z Næringar/
þa er ecke kynligt þo Madureñ hlio
te fyrer allt þetta Reikningskap Gude
ad standa.

Jordeñ mun þafa þessa Aficæru til
þinna Jordeændu/ Ad DRÖT Lin
sinn Skapare hafe tilreidt sig Moñu
num til gagns z nota. Og epter þeir
re Guds skickun z Bifalningu hafe
hun af sier fædt z Moñunum færð
allra handa Tric/Alldin z Avegste/
Gross z goodar Jurter/hun hafe fæ
dt z foostrad handa þeim Naut z Sa
ude/Nesta z Geisfie, med ødrum mar
gslags Dyrum sem þeim hafe vered
gagnsemd ad/ sum til Fædis/ sum til
Klædnadar. Nun hafe giefed af sier
Silfur/Gull/ Kopar/ Latun/ Eir/
Jarn

Jarn/Ljñ/Miol/ Bñn z margt ann
ad þuillíkt/eñ fyrer allt þetta hase þr
Gude huorke þackad nie pionad.

Þa mun og eirneñ ætlaða Sioreñ
sem þeim hefur a Skipunum tilfært
allra handa Bister z Børu fra siar
lægum Londum. Item munu þa z lif
ka ætlaða Bostn z Beidestodur/sem
þm hafa fært allra handa Gistakpn
til fædis z añara Þarfinda.

Lopted mun þ siñna þeim til Sakar
giptar / ad þar það hefur endurnært
þeirra Undardrætt/ og sualad þeirra
Niarta/giefed þeim hægt z hægstædt
Þedur/Regn z Soolstirn a sijnnum tñ
mun/ Binda z Korruidre epter Ed
le/ þa hase þeir þo slíkt alldre læted
vid siñ Skapara æsáñast/helldur ver
ed miklu fwsare til ad þiona Dæstlen
um med allre hlydne eñ DRÖTine.

Elldureñ ber þa þeirre Sol/ad þ

hann

hafa hafa henti þeim síð Barnia z Li
os / smelli fyrir þa Tarn og Moalm
so þeir kúne þar af ad smjda Naud
syn sjna / og allra handa Berkfære/
þa hafa þa þo sami alldrei rankað
til ad þacka Gude einusíne allt þa.

Nimeneð mun seigia / Gud hefur
mig skapad Mönnum til pienustu z
gagnumuna / so vel sem adrar Skiep
nur. Ez hese lated lyfa yfer þm So
olena a Dageð / z Tungl z Stiorn
ur a Notteð / af mñnum gange z mi
na Stiarna hafa þeir matt læra ad
þeckia huad tímanum hefur lided / og
ad kúna ad taka sig vara fyrir Sum
re z Betre / Bore z Nauste / z vita hu
ad þeir skilde a hvorum Lars fiord
unge ydia z skunda / fier til Utvinnu/
Eð þeir hafa samt ecke viliad kamm
ast vid síð Bitumar tjma / z brwðad
so allar þessar Garpur Gude vorum

vil

dia til stygdar.

Englaða Klogumal er þetta að
þeir hafa eftir Guds Vilja boded þm
ogudlegu fram sína Bernd z þienus
tu / En þeir hafa hana forsmad / og
viliad heildur adhyllast z hia sier ha
fa þa Nelunsku Aara Diosfulsins.
Item þer seigiast hafa hialpad þeim
wt mörgu Liffsfære / z Daudans hætt
tu / i hvarre Dioslarner villdu þm þa
z þa tortynt hafa / En samt z ædur
hafa þeir fyrir alla þessa aðföð / meir
z framar viliad þökkast Diosfenum
en sinnum Gude z Skapara.

Scinast koma fram aller Neilager
z Guds Btvalder Men / z bera fram
að þeir hafa margt Ord predikad fyr
er þeim Iðranarlausu / þeir hafa ma
rgt skriptlega kient / margar goodar z
nótsamar Bæk: leated wt ganga / þm
til leidriettingar z vidvörunar / af hu
grum

ortum þeir hefdu mátt læra / ef þeir
 hefde vilíad þáñ ríetta Beg til eilífs
 Lífs. En þetta allt hafa þeir forsm
 ad z einstís acííad / geinged samt a
 Beige síns fordiarfada vilíá / 1 3dra
 narleyse / z Athugaleyse / z þeir hafa
 huorke orded til Guds leiddar edz loc
 ader med blíðu edz stríðu / Quorke m
 Eogmaalsins hordum hootunum / nte
 med Evangelíj sætum Fyrerhetum.

Oft hafa þeir talad fyrir þáñ / hu
 orsu miðels Gud frá Skapare hafa
 virdi þá / þar hñ skapade þá 1 önduer
 du eptir stalps síns Mond / z síðann
 þá þeir voru fallner frá Gude aptur /
 þá hafa hans Myrkunar Niarta lit
 ed samt Myrkunar Augum til þeirra
 z ecke vilíad nissa þá / helldur hafa þe
 opt þá aptur frá eilífre fordiorsun /
 med skorum Fruidismunum z scarre
 Kuol / og súquirdelegum Dauda síns
 signada

signada Sonar.

Dpt hafe þeir hid allra natuæmleg
ast bored sig ad wilysta fyrer þm / hu
rsu Jesus Sonur Guds sem nu situr
Dyrdarlegur Domare alls holds / ha
fe samteingt sin Guddom vid þra Na
tturu / fœðst sañut Madur / so hann i
þeim sama Mañdome lide Fatækt z
fyrerlitning / Brytle z Spott / Nogg
z Nodstræking / z hin hardasta z sm
annarlegasta Davda a Krossenum / so
ad han feinge þeim z ollum Neimen
um frelse z frjun fra eilifum Kuolu.
Item / huorsu han hafe giefed þeim
sitt Hodd til Fœdu / z sitt Blood til Dr
yckiar / so þeim skylde þad eilifa Liff
þar med iñsiglad verda / En aptur i
staden fyrer alla þessa Myssunar gi
æsku þa hafe þeir ecke odrú launad /
en ad angra Endurlausnarans Niar
ta / med allskonar ohlydne / og ad lifa

D

eptr

ep̃ter villd z vilia sj̃ns spilla Nollu/ z ep̃ter Illufullum Dænum þessar ar Veralldar/ Einsteis æktande h̃as bod z bifalningar/ Elskande þ̃ stund lega/ eñ afuirdande það eilīfa/ h̃uors vegna ad Verdugt sie / ad þeir midur hræpe i Meluiskafi Eld/ þ̃ fyrst þeir h̃afa Minnum z Minneskre sælu puerwdelega hafnad.

Bin þetta z añad langtum fleira munu þeir Ogudlegu verda ad heyrastier brugded/ z brytlad a effta Deige Eñ h̃uāslīkrar olīdanlegar Nartans Reydar z Ofraunar / slākt mune orka þeim Almu Tøpudu Mōsum/ ad verda so openberlega til wthroops skām̃ar z Brytlis fyrer Gude z allre Verollu/ það verdur ecke med Ordu wtskr̃t. Quar fyrer David Kongur bidur so opt z iñelega i sj̃num Psalmum/einkum i þeim 35 z 31. Ad DR

OTTIN

Þú villst ekki láta sig verða til
smánnar. Og meinar hann þar vissule
ga þessa síðustu z stærstu Smánn/smánnu
hefur vered um talad. Þessa Bæn
þýðde hvar ein Christen Madur ha
fa sier i Niarta/z a Tungu med Da
vid/z seigia ætíð anduarpande. A þi
er Nerra minn hef eg Bön/hjálp so
þfer mig eingest Smánn/æfenlegana
bláse/z ct. So er nu stömi z Sneipa
su fyrsta tegund Heluisttra Auala.

Munur Heluistis Aual

A Bön: tegund Heluisttra Þýðla/
er Guds óþæfleg Keide smá allrei
verdur stílt me bláðfud um alla Eilíf
fd/ þar um talar so Þostulen Þall til
Rom. 2. Cap. Sneipu z Keide/ Nr
elling z Harmfæle mun Gud gíall
da/ þfer allar Sæler þra Mañna smá

Dij

311u

Illsku drygia. Vnder þre Guds Rei
de munu þr Jorðændu hafa eilífañ
Kunnda z skialfta / Niartans Dhægd /
Bgg z Sorg / so þeir munu af obære
leggar Angistar Dsraun / sífellega
murra z mögla a moote Gude / þeirra
Samuíska mun þa verda vaðande / z
leida þeim fyrer sioner huðria eina z
eina Illgiðrd sem þeir ædur hofdu dr
ngt / z giora þeim þra Synder so ny
z ferskar i þeirra minne / so sem være
þær þa ed fyrsta skiedar / Og mun þ
sañarlega ecke vera hin minsta Dsra
un z Plæga / ad bera so Dag z Ratt
i æ a huðriu Augnablíke æn aflæts
sín Sakarabera / z onædunarsamann
Ælslagara i sínu eigen Niarta / Og
þa þar kiemur ad ofañ Guds strænga
Reide z obliðda / sem er eirn breñande
Ældur / þa ma huðr eirn skima ad
ecke er þ bærelegt / ad verda þar vnder

ad

ad liggia/einkum can alkrar linunar /
vppgiasar edur endingar. So munu
þu þui af stooru Kualafna ofbode vpp
þroopa/seigiande. Gud/Gud þu hef
ur mig yfergiesed/ þinnar Þýslur stan
da i giegnum mig/ þinn Mond ofþiaf
ar mier/ þar er eckert heilbrigdt i mý
nu Nollde fyrer þíne Dgnan/og eing
en Fridur i mínum Beinum vegna
mína Synda/ Þuiad Synder mýnar
eru vpp stýgnar yfer mitt Hofud/so þ
ein ofstór Þyrde eru þær mier ofþun
gar ordnar/ þui emia eg hjer særlega
wt af Droo mýns Míarta.

Þessa Kuol z Þýsl þeirra Fordæm
du/kallar Esaias i síðasta Cap. Og
Endurlausnareñ sialfur eirn nagan
de Drm sem alldreit deyr / huor ed æf
enlega höggur og særer Samvístur
þeirra Topudu/og etur þesse odaudle
ge Samvístu ormur Ealena/eins z

D iij

Madt

Madkærner høfdu ædur efed Eufani
ana i Grøfunum.

Til fljkrar Þínu lætur þa Almætti
uge og Riettlæte Gud þa Dgudlegu
opi Eieña z fña hier i Heime/ þegar
þeir fœr so sœrasi Narm/ Sorg z stur
lun i Mærtad/epfer drygda Glæpe z
Dgiörninga (þo þeir fieu stundum vni
guum vian fialfum þeim lifer z fufi
uger) ad þeir hrædash z fkielfast fyr
er einu þiootande Grasstræ/z blæft
ande Laufblade / huad ad er so sem
annar Fyrerfare / og nockurs konar
Teikn þrar eilífðu Dgnar z fufða s
Fordæmda mun fvelta eilíflega / og
ann aflats.

En huilíf Þína ad þetta munc
vera / mæ þar af rædda / ad Guds reide
er foddan þfervættispunge / ad huorfe
fæn Nimen nie Jord / nie nockur vñur
flöpud Skiepna vnder hene ad stand
ast.

ast. Mañe skilde þetta þ nóg Ey
md og Dfögnudur / ef einn yrde fyrer
Neipt eins Landstiornara / so hm væ
re huerge i Landenu fyrer hm fridt/
edur vært vegna hans æsofnar z um
sæfurs / Ef Gud kome til / Quad þus
undsiñum þyngra er hitt ad falla i
Guds Reide? Andafi heñe er omögu
legt ad flyia / edur i nöckurt skool ad
komast.

Þridia Heluistis Kuol

EB Þridia Kuol sem i Heluiste
mun verda / Er su fyrermunan
ad Fordæmder müu alldreí na ad siæ
Guds Fodurs Sonar z N. Anda Bl
iðda z Blessada Auglit.

Alldreí fæ þeir ad siæ edur tala við
neirn af Guds N. Einglum / Alldreí
ad siæa nöckurn af Guds Þvöldum
Möñum. Og alldreí añad ad siæ si^o

D i i i j

fyrer

fyrer Augum/en þær Dognarlegu og
af Kaplegu/ Grímu z leidu Dísflaða
myndir z Fornytur. & huad ofeigian
legur munur mun þ vera fyrer þeim
Fordæmdu/ ad verda ad sína med Dogn
z fúnda vppa þær grímu z gressilegu
Dísflaða myndir/ Og fyrer þm Bt
uoldu/ ad meiga sína med eilífri Miar
tans vnar z Fagnade/ vppa það hy
ra bláða z blessada Auglit síns St
apara/ Endurlausnara z Huggara/
af huorre Afynd þeim stendur eilíf
hægd z gægd allra goodra Muta.
Þetta hafa þr N. Guds Men a fyr
re Dognmun athugad/ þui hefur þa
so hiartanlega hier i Lífse þyst z lyst
til þess ad fæ ad sína Gud/ z hans bl
áða Blessada Andlit med sánum Au
gum.

David 42. Psalmi Eimst so ad
Orde/z seiger/ Mína Scalu þyrster
epter

epfer Gude/epfer þm lifanda Gude.
Nær mun eg þangad þoma/so eg mei
ge skoda Guds Auglite. Og i sijnū
80. Psal. **DOZ** Tinn/ lættu þitt
Auglite þioma yfer oss/ so munum vier
holpner verda. Job 19. Cap. sinn
ar Boofar huggar sig þar vid i sijnū
mestum Hørnum/ ad hann mune vñ
sjnder fæ ad lifa Gud med sijnum eig
en Augum/ z heldur ad su sion mune
so Þagnadarson/ ad þa mune afþur
fast oll Þrygdartæren af sijnum Au
gum/ z gleymost allar sijnar Mætra
uner/ þegar hann fær sijn Endurlausn
ara ad fæ i vðru Liffe.

Johannes Postule i 1. Dist. 3. C.
seiger so/ Þier munum sijn Gud so sijn
hann er fra Auglite til Auglitis/ Og
þesse bleffada Sioen mune ecke vara
ad eins vñ 20. edur 30. Ar/ heldur
vñ oendanlegar Alder Eiliffdaren

D v

ar/

ar/ Af sláðu vnnarsömu Guds Aug-
 lite/ þar hā lætur sig sían/ munu þaug
 Btuöldu Liossens Börn hafa sína
 allra mestu vnnu/ skæstu Glede/ mestu
 Dyrð z Begfemd. Þþeg^r Endur
 lausnareñ tal^r um þa Sælu vegsmð z
 tign Einglaña/ ē sett^r eru Bngbörn
 unñ til vardhalls z vernd^r / þa síñ
 hā þeim þ hellst til Sælu z Tignar
 að þeir síæ daglega/ Auglit Guds li-
 fanda á Himnum. Matth. 18. E.
 Gladur z feigeñ vard Forfaderenñ Ja-
 cob/ þa hāñ fíet^r að sían um stundarsa-
 fer mynd þess Hólids sem Guds sonur
 müde vpp á sig taka á seirne öldunñ.
 Sa Guds madur hroopar vpp af sto-
 rum Hiartans feigeñleika seigiande.
 Eg hefe sied Drottñ frá Augliti til
 Auglitis / z mín Vnd vard hoolpeñ.
 Gen. 23. Quad miklu meire Augnaña
 Fognudur/ z Hiartans lyst mun það
 ad sían

ad siæ Gud i þui eilǫfa Lǫfe/ þar hñ
lætur sig siæ i þeim allra fegursta Gu
ðoms lioma/ z i þui æftwðlega El
fu vidmoote/ huar vid Meñ verða sñ
dan allðrei skilder. Þar vm seiger so
Lærepadereñ Augustinus / Æ huad
sæll mñ eg þa vera DROTTIñ miñ
þegar eg fæ ad siæ þiñ Dyrðar Li
oma? O DROTTIñ lættu mig dey
ia/ so eg meige þig siæ/ Eg vil ecke li
fa leingur/ so ad ecke dragiest leingur
vndañ fyrter mier su sæta Þagnadar
sion/ ad meiga skoda miñ Endurlaus
nara Jesum. Goddan fegurdar dy
rd z Þagnadar lioma Guðs Auglitis
munu forðæmder allðrei fæ ad siæ/
huar vm Joh. vottar 1. Þist. 3. Nu
er hæfi syndgar/ sa sler ecke Gud/ slǫf
fyrtermñan a þui/ ad meiga allðrei siæ
Gud nockru siñe blýðað z Goodað/
mun meir z framar fælia þa Forts
pudu

pudu en nættrar adrar Meluðskar Su-
aler/seiger sa N. Lærefader Bernhar-
rdus.

Hegar þeir Fordæmdu a efsta Dei-
ge sica þa ovmædelegu Dyrð z Beg-
send þra Bivoldu/ þa munu þr ecke
hafa þar af ariad en kunnða/ Dgn og
Ofbød/ z munu wt af Narme Nugar
i særlegre anduarpan so seigia/ huor
vid ariari/ Sica/ þar eru þeir sem vier
ædur forðum hofðum ad athlætre/ z
giordum spott ad/ vier heimsker Dæ-
rar hielldum þeirra Liff fyrer Galeñ
skap/ z þeirra endalykt fyrer smaan/
Nærneñ eru þeir nu reiknader a med-
al Guds Barna/ z þra Urleifd er a
medal þra Neilögu? Þar fyrer þa
hofu vier ecke funded þa rietta veg/
z Lios Riettlætessins hefur ecke styned
yfer oss/ z Sooleñ er oss ecke vpprunn
en. 2E huad hialpar nu vor Nofft
act

acki ? Quad hōpum vier nu af voru
Ræfedæme z Refnade ? Þad er allt
omlided sem ein Skugge. Quad illt
leider epter sig vort Bilýfe z Lausug/
vort mikla Goiz sem vier hōfum sam
anraðad/ Quar er vor jndæle Suesni
z Quisder / vorer jdiulaufer Dagar/
vor Ræte z Skiemtum / Mætur z Gle
de/ vort Dhoof z Dfneyftla/ z allt aþ
ad sem oss var jndæle ad fordū ? Allt
þetta er haftarlega i burt lided/ stoot
ara en eitt Mandarveyf/ edur Augna
blif. En hier i skaden verðum vier ei
láflega ad breña / z kunnum þo alldrei
ad full breña. Vier verðum æfenlega
ad toora/ecke vtañ til þess ad verða æ
finlega pynder z plagader. Med
þessum edur þuilýkum Orðum munu
þeir Fortspudu efalaust sialfa sig æ
saka/ z yfer sine skoru Mend z Mætt
ans Kuolum klaga med Tannagnýst

ran/

ran/ z tytrande opbode.

Þa a þeim mikla Deige Domsins /
munu Gydingar / sem hier i Lasse ha
fa forherter vered i siñe Bantrw / siñ
þañ Krossfesta Christum ecke sier til
neirnrar Gledde / helldur Nrygdar / og
þa munu þeir hid fyrsta nendast til ad
trwa / z hallda fyrer satt / ad hañ sic
Frelfare allra siña / sem a hañ hafa
vonad / En þesse Trw Gydinga gill
der þeim þa ecke þar / þui strax þa
mun Guds Sonur leggja Dvine siña
vnder siña Footskor.

Þeir enu Heidnu munu þa z so siñ
hañ z seigia / Quat eru nu vorer Gu
der sm vier hofum dyrkad z tilbeded?
Siñ / hiñ Krosspeste Jesus / huorn vi
er alltqd afvirtum z einflis ockfudū /
hañ er Gud / Og þeir enu somu s vier
hofum aflissad / fyrer þ' þeir medfien
du Trw siña a hañ / þeir eru ordner
vorer

vorer Domarar.

Þa munu aller Villunnesi z Rielta
rar asaka huer añañ um sijnar Bill
ur z Falskærdoma/seigiande. Siædu
nu til Arius/ huar er nu þijn Mein
ing/ þu kiend' oss ad' Jesus Guds son/
være ecke jasn ad' velldæ/ sijnnum Nim
neska-Fodur/Siæ /er hñ nu ecke þar
sitiande i Signarvelldæ Fodursins/z
audsyner fyrer allre Versludu/ ad hñ
sæ Fodurnum jasn ad allre Magt z
Dyrd/þad muntu nu verda ad sanna/
þar hñ þig maklega fordæmer/fyrer
þijna Enge kiefing z Gudløstum.

Item/Siæed nu til þid Eherinthus/
Ebion/Marcion/Samosathan/þid
sem kiendud/ ad Christus være siættz
z einfalldur Madur enn ecke Gud/er
hann nu ecke þar i sisse Guddoms tign
yfer øllum Einglum z Møñum / og
sa ædste Domare alls Hølls? I sa
ma

ma mæta mun og fara um alla adra
Billumeñ/ z þa sm þra Lærdoumū ha
fa filgt. Þar mun huer brysla odrū
z huer snua solum vppa añañ/ Enn
aller til samās kucina seigiande. Bei
off Numum Skiepnum/ vier hofū af
bakad z wr læge fært rietta Meining
Ritningañ/ Og jñfært þar Billu s
eengeñ var andur / Þar fyrer hliotum
vier eilǿflega ad ganga a nris Guds
Samuista.

Siorda Heluistis Kuol

S Þ hin siorda Kuol þeirra For
dæmdu / Mun vera ognarlæg
Nauist, Dioflañ/ med huorū
þeir verda nauduger/ eilǿflega umgei
ngne ad hafa. Þuiad Dioflunum er
þad ecke noog/ þo þeir med siñe skjelf
elegre Alsynd/ eogne þeim Fordæmdu
hældur leggja þeir vppa þær Numu
Töpu

Þessi Mañestiur þar að auk / að
ar þær vestu z stærstu Kvaler / sem þr
gieta vppþeint / z vppa funded / med
hrædelegre Grind z mæiefd / allt vpp
fra þeim tíma að þeir Fordæmdu eru
med þeirre strongu z orastanlegu Do
ms mlyckun eitt síð Dioflunum aphe
nter / So þeir giore vid þa so sem þm
lískar. Sa Þrañastapur z yfergan
g: Dioflaia yfer þm Fordæmdu Sar
lum ma efalaust vera ein hrædeleg
Neyd z Kusl.

Bier síamum huad vægðarlust z o
gnarlega að Diofullen vitleitir þær
Mañestiur sem verda oodar / yfer hu
orra Liskomum Diofullen hefur að
eins um stundarsaker feinged Bald
epter Guds leyfe / Það geingur opt so
hryggelega til / að eirn Steirn / auk
helledur Mans Niarta mætte gynnka
sig þar yfer. Enn þo mun i Heluste

Þusundsiðum hörmulegar enn þá til
ganga / þegar Dýflarner hafa Bá
llð bæde þfer Eðkómum z Sælum þe
irra Forispudu.

Ninn N. Augustinus seiger að þo
eðke vœre Dñur Kusl i Melunste en su
að síð jafnað sið fyrer Augum þær
grímu z skíelselegu Dýflasta Mynd
er. Þá munde það vera noogu mikil
Þlaga / En miklu þllu auk þar þo
ofan á / þegar þeir Fordæmdu verða
að dýsa vnder oláðanlegre aðvæð Dý
flasta / eilíflega þar að auk / þui það
verdur saðarlega vægdarlaus Kusl
z Þýna.

Mörgum geingur það opþod so næ
re / þá þeir síð eirn Draug edur For
ynnu / að þeir falla nidur i Dnguit / so
ei veit nær þeir wtað floekna fyrer hr
æðslu sáfer. En huad miklu nær mū
þ þá vilia ganga / þegar Fordæmder

hljóða

hlíota ecke alleinasta ad sía alla Mel
uðska Alara i Fringum sig / huorn
i síne grimlegustu z ofkaplegustu m
synd / hældur z eirneñ verda af þeim
hrættet / Foottrodnar / Framder z mar
der sífellega. Þa mūu þeir sía þāñ
gamla Noggorni / þāñ ognarlega Dr
eka / þāñ Limskufulla Satan / þāñ hat
urs sama Niona díosul / þāñ skíelfele
ga Belial z Belsebub Díoflahöfdir
gia / þar munu þeir sía hina adra skr
ymlegu Illstu anda / huoria Esaias
i 34. Cap. Kallar Kenndrumb z Sind
suqn / Önturdreka / Strutsfugla / A
pa z Vilekiette / Troll / Næsturdrav
ga z Næpfugla. z ef. Þar munu þr
sía þāñ ognarlega Behemoth. um hu
orn Job talar i 40. Cap. Ad hans
styrkur síe i hans Lendum / og hans
Meigti i Nafla hans Bwks / z hñs
Bein síeu eins z Koparpápur / z hñs

Eider so sem Tarnstafer. Þar mu
nu þeir med Runda z ofbode/sið þan
Skrámslega Leuiathan/huors Jobs
Book gietur i 41. C. Ald hans Ten
ur siou hrædelegar æsyndar / allt um
kring standande / hans Drambsama
Neystur er so sem sterker Skilder
huor vid añañ/eirn er fastz vid þann
añañ/so þar kiemst ecke Bindureñ vt
a mille/Hans Blástur leyptrar sem
Lios/ hans Augu so sem Morgunsti
ørnuñar Augabryn / af hans Muñe
wiganga Logbrandar / z gloande En
enstar siwga þadañ wt/af hans No
sum gys Neytur/so sem wr sioodande
Þotte og Kalle/Hans Ande er so sem
logande Bæl. Og þar wtgeinar El
ldsloge af hñs Muñe/Nañ he iur og
eirn øflugan Næls/ Og þær hans
Bellysting huar hñ gietur noeru sp
illt/Mær hañ hefur sig vpp/þa skelf
ast

ast hiner oflugu þar vid/ Og nær ed
hā bryst fram þa er þar eingenn Ljfen
til.

Nañ hefur ær Zordunē snguafñ sñ
ljfa/ hāñ fyrerlytur allt þ sem hātt
er / hāñ er eirneñ Kongur yfer öllum
Dræmblatum.

En þessara Dstiepnar Mofn eru
þui Diosfenum giefen / ad hāñ mune
vissulega syna sig / i þra z añara þui
ljftra skadlegra Skrifmsla z Dfinda
Ljfe/ vppa þ hāñ sic þeim forðæmdu
Mafstiepnum þess ognarlegre z kuf
ðasamare/ þui þeir Necfufsu Andar
latta það eckert eftersiggia/ sem þeim
Beselu forðæmdu Mofnum meige ve
ra til Kvala aukningar.

Nase Diosfullen so hræðelega kua
led z plægad hññ N. Job/ yfer huor
ium hāñ hafde þo feinged alleinafta

afstamtad og skamuint Balld af Gu
de. Nafe hafi gyrist ad sigta S. Pet
ur so sem annad Queite / Nafe hann
med Knefum sleiged þā wtualda Gu
ds Pienara S. Paul / Þa er eingenn
von a ad hā mune i neinu vægia þā
sem öldungis eru i hans Balld giefn
er/med huoria hafi ma fara epter sijn
um eigen Bilia. Dioskarnar lifda
a sialfum sier obærelega Kuol z Þū
nu / hvor þeirra Þijna þa espar þess
meir vpp til ad planga þess grimleg
þa enu Topudu.

Med riettu mætte Nrolle z hristan
de kufda lista i huorn vorn Legg og
Eid vors Efkama/ þa um slift þeinf
ium/edr heyrum um þuiflft Kualan
na ofbod talad edur lesed/Dg ættum
vær þo med riettu þessa umþeinfking
sem optast ad hafa off i Niarta z siñe
Þui hiñ N. Chrysostomus Lærefad
er selg

er seiger/ad þa sem vel hugar um Hel
unste/hñ mune ogiarnan foma i Hel
unste.

Símta Heluítis kuol.

Símta lage mū i þeim ystu Myr
krum Heluítis / z so vera Bæl og
Emian/ Kuein z Tannagnystan / so
sem Christur sialfur seiger hia Ma
tth. 8. C. Þa hñ minest a huor laun
þr Þpæklætu Gydingar munu fæ sñ
dar meir. Itm hia Matth. 22. þar
hñ talar um þan Brwðkaups giestin
sem ecke hafde Brwðkaupsklæde/ Ka
sted hñ (seiger þar) i Ystu Myrkrur
þr ed vera mū Þp z Tannagnystan.
Og hia Luc. 13. þar Christur þspæ
er huoruu hñ mune suara Næsnurum
um a efsta Deige/sem hroosa stier af
sñnum Goodum verkum/ Þa stendur
so skrifad. Og DRÖG Tñ mun sei

¶ iij

gia til

ia til þeirra / Ef þekke eg huadast þi
er erud / fared fra mier aller Illgior
da meñ / þangad sem vera mun Op z
Lafnagnistran / þegar þier mñud staa
Abraham / Isaac og Jacob / og alla
Spæmñ i Guds Ríke / en ydur wfre
fna.

Þar sem talar om hñ ríka. Mañ
hía Luc. 16. C. Seiger Christus ad
Heluistiskum Kuolum mune so hactt
ad verda / ad Fordæmdū mune þss alls
syniad verda sem þeir vmbidia / edz þa
pter langar / og þeir munu ecke fca
þar so mífed / ad þeir fce eirn minsta
Batzdropa / huad þo er eirn miog D
dyr hlutur z líftels verdur. En þar
puert a moote Mune þaa Btuoldu i
Nimmaríke til einstis þess kñna ad la
nga / z einstis munu þeir kñna þess ad
ofka sem ecke verde strax vnder eins
þeim i tie / z jñanhandar.

Siardur

Siandú Christen Madz/ so hørnu
lega mun i Melunfe til gāga/ Og alls
þessa er nu hēfur vered vppfaled / og
þadan af þyngra/ hafa þeir Ogudle
gu fier ad vœnta en einſkis betra/ Þet
ta liggz fyrer øllum Trwarnādingū/
Gudlausum Kroppum/ Mafndraupur
um/ Saurhāfesmoñum/ Galldramoñ
um/ Niagudadārfurum/ Liwgurum/
z ødruum þess hāttar Elæpa z Tāgi
ordamoñū/ Nuor sig veit nu i einhuo
riu þessu sekañ (huad ad huors eins
Samuſka mun hōnū best seigia). Hā
take sig i vakt i Jesu Napne/a medañ
Gud giefur Madar toom z tīma/ þui
a Doms deige er ohægt til adgiorda.

Þessar Kualer z Þāſler Fordœmd
ra Mafia munu byriast epter Vppri
fuma/ad heyrðum z vppsøgdum þeim
ſādaſta Dome / ſem ſa Rietylæte Do
mareñ Christur lætur ganga/ bæde

vm Goda Men z jlla.

En huad sangædar þær Kualer
mune verda/edur huad leinge þær mu
ne vara/pad auglyser su M. Ritning
alluñda/z seiger ad Þæssler z Kualer
þær mune onguafi enda fœr/ vm alla
Eilífð/so ad Lífamar z Eæler þeir
ra Tortyndu / mune oan afloats ætjð
breña/ z allðrei þo af þeim Loga eyð
ast / heildur verda alltjð eins ferskur
Eldfins z Kualaña Matur/vm oen
danlegar allder. Þeirra nagande Dr
mur/pad er þeirra jll Samuiffa mun
allðrei deñia/ Þui so seiger Christus
hica Matth. 25. Cap. ad epter hall
deñ og yferstadeñ sifdasta Dom / þa
mune þeir Ogudlegu fara i eilífðar
Þæssler/z i eilífðan Eld/ Og Johañ
es i Openberingarbokeñe. 14. Cap.
seiger berlega/ ad Reykur þeirra Ku
ala mune vppstíga fra Eilífð til
Eilífð

Eilífðar.

Obærelegar eru nu Fordæmdra Ku
aler/bæde vegna stærðar z margfiol
ða/ en allra obærelegastar þo/ vegna
þeirrar opriofande z endalausrar Eð
maleingdar/ þar eingeni von er vppgi
afar nie endingar/ a þeim ad eilífðu.

Þa ein Maðestia hrepper einn obæ
relegan Krankleika z Siukdom/ fra
hustium hun vel veit/ ad eingeni Ma
dur i allre völdre Veröldu/ mune kun
na sier ad hialpa/ þa er það þo henn
ar Huggun/ ad hun mune i Daudan
verda viðseila við þa Meinsind sína.

Verde nokkur dæmdur til æfenlegs
Fangelsis/ hvar iñe hñ skule enda sí
na Eðfdaga/ þa veit hñ þo/ ad epter
Daudan mune hñ verda wt þaðann
boreni/ til síns Legstadar.

Verde nokkur fyrer sína Misverk
saker þjundur/ brendur/ Meingdr/ Nog
gueni

guen/steiktur edur sodeñ / þa huggar
hafi sig þar við/ ad þo su Þijna liggie
sært a um stundar saker/ þa mune þo
Dauden giora þar ending a. En til
slæts er vnguaneiginn ad vœnta i Nel
uiste/ þar er alls eingenn von/ ad Nelu
tis Kvaler fœre nokkur þrot nie enda.

So ad þeir enu Vngu z Einföll
du mœttu þess heildur læra ad skilia
z vnderstandast/ huad langsamlegur
tjæne þad ad Eilífðen vœre/ þa var
þinn forðum fram sett þetta Dæme/
Ad þo ad Þerölden' öll/ Lond z St
ogar z Fiell / allar Merkur/ Siðor/
Botn z Strendur/ Jæ/ Nimen z Þo
rd med öllu þui þar iñic vœre/ yrde allt
ad eirnte Sandhrwgu/ z þar fœrame
a hūiu Þusūdastra ære einusinnē/ eirn
lætell Fugl/ z bære i burtu huort sinn i
Nese sier eitt Sandkorn þar af/ z vœ
re so ad þeir Þordæmdu hefdu lofan
þar

par vppa / ad þegar Juglhorned være
þwed ad þera, alla þa storu Sandhrw
gu; þurt/ þa stýldu þeir lauser verda
vot þui sárheita Kualaña Bæle/ þa
være enn ecke alldeilis vonar laust/ ad
Eymd þeirra munde einhuorn tíma
þo seint være/ fca enda/ en þo þess vce
re ovnrædelega langt ad bāda/ z þar
villdu aadur lifda ncer otelianlega mar
gar Þusunder Þusund aara. En þad
vill ecke so goft heita fyrer þeim For
dæmdu/ þar er eingeni von endingar a
þeirra sáru Kuslum/ huorke fyrr nie
seirna / æ huad sárlega Dgnarlegt
er til þuilskr. jllrat endalausrat Ei
lifdar ad hura.

Gud gicæf ad sem flester Foreld
rar/ Nwssfedur z Nwsmædr villdu þar
med audsyna sína Gudræfne z Guds
Otta/ ad þeir predikudu opt z tíðum
fyrer sínum ostjrelæatum Bornum/ z
ogud

Þzudlegu Heimafolke/wt af þessum
endalausu Meluðtes Kuslum z Þýst
um/það gílder/ad einhuor af þeim s
anars ecke þar hura vm Þisful/eilij
far Eualer z Meluðte/mundu þa taka
til ad þeinkia sig vm/ z giora nokkur
good heattaskipte a sínu illa/galda z
Gialliffes sama.Framferde/so þr sten
ptu sier ecke siaande z vilande i þær
olýdanlegu og oendanlegu Meluðtes
Þýster. Gud gíefe seiger Eærefa
dereñ Chrystostomus að i øllum Dry
cktuhsom/z huar sem hellst Men
eru sem Eataster z Bggalaustaster,
þa yrde nokkud talad og aminst vm
Meluðtar Eualer/so ad huor take ød
rum vara fyrer þeim/Þui síðst mun
sa auduellega i eiliffa Glotun hrapa
sem síffelldega vm þana þeinker /og
sem síðast fyrer sier virder. Sannar
lega/ef marger være sem hefdu þessa

radu

opt og ofsladdan i. Munnē/ z med
ahyggtu z gaumgiæfne hjer vñ røed
du/ þa munde einhuorium af þm for
tolum so hitna/ ad þeir munde hepta
siet margt þad illt ad giora z tala sm
þeim þiker añars gaman z skemtn
ad. Þuiad eitt Glooande Kol/giorer
opt hin snur sem næst þui liggia/ glo
ande miz siet/ Eins Ean z so ein Gud
hræddur Madur (edur Quinna) med
Gudhræddum z aluarlegum fortolu
ad vppfendra þeirra Niortu/ sem til
þra þeyra z nalæger eru/ til riettelegs
Guds Otta/ z þess æfennings/ ad for
dast ad forþiena eilifur Qualer. En
hin sem giorer gys ad þui sm honu
er sagt wt af Nelustie/ hñ er þad vñst
ad hñ munne þangad Eoma/ z þikia ga
mālaust seiger hñ N. Chrsostomus.
En þar þuert a mote/ huor hñ jafn
lega Emdet vid þeim sarru endalaustu

Rugl

Kolum z Pjulum / z fórdast v
ande til þeirra ad viña/mz þuerwda
legro Illu z Zdranarleyse/ hñ mun
þad blást hica sñnum Endurlausna
ra / ad hann kome ecke i þa Kuala
stade.

Þu eirn Kong er so lesed/ad hann
hase nær um alla sñna Daga ecke
stedst gladr seda nætturlega kœtur og
hlœande/ Og hase þui Broder hans
grenslast fast epter/ huad ad ille slæ
re hans sñfellðre Dœgtr z Galœte.

Kongur hiet Brodur sñnum/ad inn
an skæms skýlde han fœ þad ad vita/
Lœtur sñðan tilbœa i Nollene eina di
wpa Grysiu/z liet þar in i hella Br
eñande Kolum/ þar vpp yfer liet han
setia eirn gamlañ lasen Stool/ Enn
riett vpp yfer Stolum hiet eitt na
ked Suerd a midum Norþrœde. Ad
tumeigen hica Grysiubarmenum liet
Kong

Kongur setia eitt Bord vegleg
 / med Konunglegum Rietti
 um Dryckium / Skipar sýde
 num til Sætis / oppa passi
 trausta Stool / sfi stodd up
 þunne. Item skickade Kong
 ra Men sem standa skyllde i þu
 Brodur sifi / þar hfi sat / Einn
 hfi / añañ andspænis hönun /
 a huoria Nlid / . z skylldu aller h
 a sifnu nocktu Suerde / biturle
 huoffu.

Sjdañ þar i þringum / liet
 en standa Saunguara / z allr
 i liodfara Meistara / sem lys
 ludu og sungu / huer i sfi st
 vedur Kongur nu Brodur sifi a
 brecka / z giora sig listugafi z g
 i sfi þum Glaum z skreimtum.

Nifi suarar z seiger aptur a
 ad valla ste nu Bon a / ad hafi þum

glæva: ad vera/par hafi fæle
era alla vega i Sorg og Daudans
vættu staddan/ Puiad midre vnder fier
breiðande Glædi/ z vite þo ei nær
i gamle z Brothætte Stoll suij
g midur i Elldeñ / þa minst var
ef hafi ovarlega hrarde sig/ edr seil
est fram a Borted. En ef hafi hrey
de fier nockud vpp wr Eætenu / þa
ære fier bved vid skiemd z Averkū/
f pui nackta Suerde/ s þar hienge
yfer fier. Par næst stæde fier z
æe allstæll Bggur z Dgn/af þessu
Rofum sem hier stæde i Eringum sig
allar sifdur/med brugdnum Suerdū
ui ei visse hafi huad þr munde hafa
fæle vid sig ad giöra / Pui er ecke vn
ar setger hafi / þo ez fæle hærke a
Nat nie Dryck ad so komnu/nie giete
neitt loated mier verda til skiemtūar.

Nier til suarade Kongureñ og sag

de.

ñ Eicere Broder/eins z
ter nu þjnum efnum hættad ad þ
siñe / eins þjfe mter vm mñn avau
vared vera. Þui vpp þfer mter hef
eg þañ Domara / fyrer hueriū eg hl
nt/añadhuort i Dag edur a morgun
(Eañ stie)ad standa/ z Keikningstap
ad giora a vllu mñnu Framferde/ Or
dum z Berkum/Þonkum z Bidmote
Nidur vnder mter sie eg Melušte / hu
ar eg hlyt vñst ad eilqfu ad þueliast/
ef eg Þdrunarlauft wtaf dey. Mter
til baka standa þar allar mñnar Syn
der s eg hese giort z framed vm Da
ga mñna. Eñte eg riect fram vndañ
mter / þa er þar Daudenn/huorn eg
narlgaft æ meir z meir/z veit þo ei hu
ar edur huonar hñ mune mter i þur
tu suipfa. Eñte eg til Vinstre hand
ar/þa eru þar Þioflarner strax/huor
ier med Greniande Grimd stunda ept

er mýnum Skada/ z einum eptir
næ Scalutopu. Lste eg til hægre Na
ndar/ þa verd eg þar var vid þa Godu
Guds Eingla/ hvarier þo mier vilic
vel/ þa stjogge eg þa þo ekki allsiall
an fra mier/ z vil (þui verr) ekki ad
hýllast þa/ heldr hrygge eg þa z fra
mier fæle med Illþuwerkü mýnū / og
Dgudlegleika. Nu med þui eg hese
ad bertast Daglega vid þessa z þuik
ka/ þa kani eg ekki neina Kæte ad ha
fa/ þui ekkert er i þessare Beröldu/ þ
þessum mýnum Þaunkum i burt hri
nde.

Þegar hñis Broder/ z adrer þiave
rande heyrdu þetta / toofu þeir til ad
virda þetta fyrer stier / eirneñ komust
so vid i þessare i hugan/ ad þeir lögdu
af allt Dramb/ z Holldfins Glaum z
Gialýfe / Quad vier vissulega mundū
eirneñ giora / ef vier riettelega i hug
udum

alla þessa aðursagða hlúte / og
ílega munde su jñdala og
Hollofsins dofna þar við

Þ er nu þesse Sermon er

Sedikun / af Godre meiningu og
velvilindu Hiarta / þar til af nu
er fram sett / ef skie mætte / að nokkur
vilde hier við vakna z flækna / z la
ia Ögn Helusskra Kvala koma sier
til að læta af þinu illa / þui það mun
viðst reynast z saki z / að ending þessa
rar Beralldar er fyrer hende / Þa hñ
er æ nær og nær / ei veit a hvarre stün
du hun yfer oss kiemur / þui er sa sæll
sem lætur sig sem fyrst Syndernar an
gra / z ber fyrer sig a moote Guds strö
ngre Keide / vorn Næðarpant Jesu /
z lætur ekki þafi hræðelega Dóadao
gieta funded sig Þörunarlausan / held
ur vakar jafnan z bidur / z lætur sier

S ta

med

með sjáfelldum vgg z Off
v. a. v. m. sína Sælar velsærd / z ad
a ecke Gud sín / nie sœra Samui
svitande z viliande. Ef vter
dunst vid þessa ognarlega vmpel
ag / v. m. Helunste z Heluiskar Qual
/ þa munde DRD E. L. M. H. M. H. M.
ar Augum sínum til vor lista / og veg
na Jesu Christi veita oss kvittun og
oppgiöf a öllum vorum Syndum og
misverkum / z gief oss eilífañ Frid z
Glede / Dyrd z sæla / epter hvarre oss
nu hiartanlega langar.

Til þessar hialpe öllum / sñ þessar
oofla z hana ghrnast / su Almættuga
Guddomsins Preking. Gud Fader
Guds Sonur / z Gud H. Ande / heatt
lofædur og Blessædur ad Eilí
fu / AMEN.

Under Bælingsins.

